

Nr 250.

Av herr **Johansson** i Mysinge **m. fl.**, om *anslag till prov- och kompletteringskurser för hemvårdarinnor.*

Genom beslut vid 1943 års riksdag utgår statsbidrag till den sociala hemhjälpssverksamheten. Enligt de fastställda grunderna för de statliga bidragen belöpa sig dessa till 1 000 kronor eller 40 % av kostnaderna för heltidsanställd hemvårdarinna. Förutsättning för statsbidrag är att landstingen betala hälften av detta belopp eller 20 % av de beräknade totala kostnaderna. Resten av kostnaderna eller 40 % får huvudmannen, vanligen kommun eller kommunalförbund, erlægga. Det av fjolårets riksdag fattade beslutet innebar vidare att statsbidrag under kalenderåret 1944 skulle utgå till högst 500 heltidsanställda hemvårdarinnor. Man räknade nämligen med att flera kompetenta hemvårdarinnor ej stodo till förfogande under det första verksamhetsåret.

Hemhjälpssverksamheten har visat sig fylla ett stort behov och intresset ute i kommunerna är allmänt. Genom att statsbidrag i första hand skall utgå till på landsbygden verksamma hemvårdarinnors avlöning har denna reform kommit särskilt landsbygdens folk till godo. Efterfrågan på utbildade hemvårdarinnor har i själva verket varit större än tillgången. Antalet tillgängliga hemvårdarinnor sätter en ganska snäv gräns för den planerade utbyggnaden av verksamheten. Det är att förvänta att de landsting, som icke redan beslutat om understöd till hemhjälpssverksamheten, skola göra det under 1944, säkerligen i positiv riktning. Man kan då befara att behovet av hemvårdarinnor kommer att överstiga de 1 000 st., för vilka Kungl. Maj:t i proposition nr 1: V till årets riksdag begärt medel till statsbidrag under nästkommande budgetår.

Det är givetvis av vikt att kompetent arbetskraft anställas som hemvårdarinnor. Huruvida statsbidrag skall kunna lämnas till ytterligare ett antal hemvårdarinnor utöver det i nämnda proposition föreslagna, beror på utbildningsmöjligheternas omfattning. Genom prov- och kompletteringskurser för kvalificerade hemmadöttrar och hembiträden bör antalet kompetenta hemvårdarinnor kunna höjas avsevärt. Om antalet dylika 2-månaderskurser fördubblas, komma ytterligare 250 hemvårdarinnor att kunna utbildas under nästa budgetår. Därtill kommer den möjligheten att bevilja personer, som besitta långvarig, väl vitsordad praktisk tjänstgöring, dispens från den teoretiska utbildningen.

Då efterfrågan på hemvårdarinnor som nämnts säkerligen kommer att bliva mycket stor, bör statsbidrag kunna lämnas för högst 1 250 hemvårdarinnor under kalenderåret 1945. Härigenom blir det nödvändigt att utbildade ett ytterligare antal personer till hemvårdarinnor. Detta bör i huvudsak ske genom prov- och kompletteringskurser av två månaders längd för kvinnor, som förutom erforderlig praktik visa sig äga intresse för detta arbete. Genom en fördubbling av det nuvarande antalet dylika kurser torde sammanlagt 500 personer på detta sätt kunna utbildas till hemvårdarinnor under nästa budgetår. Kostnaderna härför kunna beräknas stiga till 145 000 kronor eller dubbelt så mycket som under löpande budgetår.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställs,

att riksdagen till prov- och kompletteringskurser för hemvårdarinnor under budgetåret 1944/45 måtte anvisa ett reservationsanslag på 145 000 kronor.

Stockholm den 21 januari 1944.

Ivar Johansson
i Mysinge.

J. V. Pettersson
i Norregård.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.

Arvid Jonsson
i Skedsbygd.

K. E. Hansson
i Skediga.
